

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Grundforbedringslaan.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5735).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—8 og dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Begunstigelser for Driftslaaneforeninger for mindre Jordbrugere.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 5741).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—8 og dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Hjælpekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5183; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5196).

Sagen sattes til Forhandling.

Henrik Jensen: Det foreliggende Forslag til Lov om Hjælpekasser og de deri indeholdte Tanker og Principper tror jeg vil blive modtaget med almindelig Velvillie af den Del af Befolkningen, der ønsker en

sund og forsvarlig Økonomi i vor offentlige Husholdning, og i dette Tilfælde specielt den Del af den kommunale Forvaltning, der angaar vore Hjælpekassers Virksomhed, en Økonomi, der efter min Mening ikke alene er ønskelig, men ogsaa absolut nødvendig, dersom vort Erhvervsliv, vort Samfund i det hele taget, i Fremtiden skal blive i Stand til at bære en social Lovgivning som den, vi hidtil har kendt, til Støtte for dem, der uden egen Skyld maa søge ind under denne Lovgivning. Lovforslaget tager endvidere Sigte paa at fæstne det, der oprindeligt var Formaalet med vor Hjælpekasselovgivning, nemlig at yde midlertidig Hjælp. Dersom man gaar vor Hjælpekasselovgivning igennem og læser de Forhandlinger, der førtes i dette Ting om vor nugældende Hjælpekasselov, vil man se, at det blev meget stærkt fremhævet som Formaalet for Hjælpekassernes Virksomhed, at det skulde være en *midlertidig* Hjælp, der blev ydet. Men det forekommer mig, at den Hjælp, man nu er kommet ind paa at kræve af vore Hjælpekasser, har tabt en stor Del af Midlertidighedens Karakter. Der er efter min Mening i den sidste Tid blevet stillet Krav til vore Hjælpekasser, der ligger ganske udenfor de Formaal, man oprindeligt havde tiltænkt dem. Der er stillet Krav og Opgaver, hvis økonomiske Omfang er og kan blive af en saadan Rækkevidde, at det, man kalder sund og forsvarlig Økonomi i vor kommunale Forvaltning, kan være stærkt i Fare. Derfor mener jeg ogsaa, det maa hilses med Tilfredshed, at der i § 2 er fastsat bestemte Grænser, optrukket faste økonomiske Rammer, indenfor hvilke Hjælpekassernes Virksomhed i Fremtiden skal bevæge sig.

Nu kunde man jo spørge, om disse Grænser, disse Rammer nu ogsaa er de rigtige og er tilstrækkelige til at tilfredsstille de Krav, man oprindeligt havde tænkt kunde stilles til vore Hjælpekasser og deres Virksomhed. Jeg skal ikke her i Enkelt-heder komme ind paa de Maksimumsbeløb, her er Tale om, hverken de Maksimumsbeløb, der er fastsat for den Totalsum, de forskellige Kommunetyper kan anvende indenfor deres Hjælpekasseformaal, eller de Maksimumsbeløb, der kan bevilges den enkelte Familieforsørger eller den enkelte Person indenfor et vist Tidsrum. Disse detaillerede Bestemmelser vil efter min Mening bedre kunne drøftes i et kommende Udvalg, men jeg skal ikke ved denne Lejlighed undlade at sige, at efter min Opfattelse er det en absolut Nødvendighed, at der bliver fastsat saadanne Grænser i Fremtiden. Og tager man Lovforslaget som Helhed og